

בסי"ד. ש"פ שופטים, ו' אלול ה'תשמ"א. תנתת הת' גלויי מונג

1

שופטים ושופטים התן לך בכל שערך גו'י, ומניא ע"ז באוה"ח עה"פזאה פירוש הש"ג, דשערי הם כל אנרי הגוף שהם העינים ואזנים פה ידיה ורגלים הם כפ אברי לחת עליהם

1

שופטים ושופטים כו'. ואח"כ מביא באוה"ח שם4 עוד פירושו, מט' יצירות, וז"ל: שבע כפולות בגי' כפ"ח כו', וצר בהן כוכבים בעולם, ויכ"ס בשנה ושעריים בנפש, ופירוש הראב"ד שם, (וכן מפורש אח"כ בס"י עצמו) שהם שתי עינים שתי אזניים ושני נקבי האף והפה, היינו דקאי על השערים שבאש האדם (ולא אמור שהן אהירו אמ"ש, והנה בספר יצירה שוליא את שיש"ג ומבאר בתנ"א בתחלתו, והאמות הן המוחין המדורות בפולות (שבע המדות, וז' הכפולות הן המדות. והנועות דרצוא ושוב. וכמו כפולות), לפי שבכל מדה יש ב' התנועות דרצוא ושוב. רצוא במדת באחבת שהאבה היא התשוקה לעלות למעלה, בחיי רצוא, אר"ש בה גם בחי' שוב כדרשת רז"ל עה"פס' ואחבת את ה' מתאבד על ידו, צריך הוא לעסוק עם המריות וכו', וכדאיאת אלקיר, שיהא שם שמים מתאבד על ידו, וכדי שיהא שם שמים בספר עה"פ אחבתו על כל המריות, שזהו בחי' שוב. ועד"ז הוא במדות תבואה דיראא ענינה שוב, וכמ"ש וי'רא וירא העם ויבנו ויעמדו מרחוק, אבל יש בה גם בחי' רצוא וקירוב, שהרי תכלית היראה הוא שלימות הביטול שבטל לגמרי ונגעשה תר עם האדון. ועד"ז הוא בשאר המדות באיש בהם ב' התנועות ורצוא ושוב.

3

הנה ז' שערים הנ"ל שבנפש הם, בכללות, ד' הבחינות דראי, שמיצה ריח ודיבור, שהם כנגד ד' אותיות דשם הוי' (כדאיאת בתקוני זהר"ב). וכמבאר בארוכה בלקו"ח: ראה

ע"פ -

- 1) ריש פרשתנו. 2) פרשתנו ע' חתכב. 3) הובא בעה"ח ערך שער. 4) וכ"ה גם באוה"ח שם ע' חתלב. 5) ש"ד מ"ד. 6) שם מי"ב. 7) פ"א מ"ב. פ"ב מ"א. פ"ג-ד. 8) פ"ג. 9) יומא פו, א. 10) ואחנתו ו, ה. 11) יחרו כ, טו. 12) אוה"ח שם ע' חתכב. חתלב. 13) ת"ע (קכב, טע"א. קל, טע"א). זח"ג רכט, ב. ע"ח שער אח"פ פ"א. ר"ח שה"ק רפ"ח.

ויזוה"פ, מ"מ הרי נת"ל דזה מה שיוצאין להקביל אור פניו ית' בשדה (העבודה בתודם אלול) הכוונה בזה הוא מה שבליכתי העירה הרי הם הולכים אחריו, ועד שבאים להיכל מלכותו (רי"ח ויזוה"פ), הרי גם כאשר המלך נמצא בשדה יש בו בהעלם כמו שהמלך הוא בהיכל מלכותו, וע"ד מ"ש בתנ"א 47 שאין נפק"מ אם מחבק את המלך כשהוא לבוש אחד או כמה לבושים (ואדרבא, המשנה העצם היא בעיקר בשדה. שלכן גם אנשי העיר יוצאין לשדה לקבל פני המלך). אלא שבחודש אלול הוא בהעלם, ובחודש תשרי מתגלה בעשי"ח בקו היראה, ואח"כ (בגילוי יומת) בטוכוח ובשמע"צ ושמה"ח בקו השמחה, שע"ז אמרו 48 ביום חתונתו וכיום שמחת לבו, דאז ישראל ומלכא הם בלחודוהי. וזהו גם מה שאומרים אז ג"פ אהא הראה לדעת כ"ה ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו⁴⁹, גילוי העצמות. ומסיימים כל מציון תזא תורה ודבר ה' מירושלם⁵⁰, ויהי רצון שכן תהי' לנו, בקיום היעוד⁵¹ ואשיבה שופטין כבראשונה ויועצין כבתלה, בלשכת הגזית⁵² שבביתמ"ק השלישי שיבנה במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך⁵³.

*

- 47) טפ"ד. 48) שה"ש ג, יא. 49) ואחנתו ד, לה.
- 50) ישע"י, ג. 51) שם א, כו. 52) סנהדרין פו, ב (במשנה). מדות פ"ה מ"ד. ומכ"ס הל' סנהדרין פ"ד הי"ב.
- 53) אבות פ"ה מ"ב. נחבאר בארוכה בהתוועות.

תנתת הת' בלתי מונג

העבודה מחוץ לעצמו, עם חלקו בעולם. אמנם לפי מ"ש כס"י דשעירין קאי על השעירים שבראש (היינו) מדות שבחוקין, הנה לפי מ"ש ושפטו את העם קאי על שאר הגורף, וכמ"ש באזה"ת שם (בהמשך להפירוש שבס"י) דושפטו את העם זהו שאר כל רמ"ח אבריים. ועפ"י י"ל מה שבס"י מפרש דשעירין קאי על השעירין שבראש, ולפי שס"י קאי בציצית אדה"ו שנוברא בתורה²⁵, ומש"ו מפרש בו שכל ענין זה, גם ושפטו את העם משפט צדק, קאי על האדם עצמו.

6) וזהו שופטים ושוטרים החן לך, שצ"ל העבודה כב' הקוים, ושופטים ושוטרים, שופטים הוא קו הימין, ושוטרים עבודה זו בתניא²⁷ ורגיז אדם כו'²⁶, קו השמאל (כמבואר ענין צדק, דמשפט וצדק הם ג"כ ב' הקוים דימין ושמאל, משפט הוא קו הימין וצדק הוא קו השמאל, ונכללות הו"ע מ"ע ומל"ת. והיינו לפי שכל עבודה צ"ל ב' הקוים דרצוא ושוב, ימין מקרבת ושמאל דוחרת²⁸, וכאמלכ²⁹ כלום מעשה בא לידך כו', דדוקא באשר עובר גם בקו ההפכי, הרי מזה מוכח שעבודתו היא בשלימות מצד האלקות. וע"ד מ"ש בספרי (כפשוטו ראשונה דק"ש) שאין לך אהבה במקום יראה, ויראה במקום אהבה אלא במדת הקב"ה בלבד.

7) וע"י עבודה זו בכל ענינים אלה, ובאופן דצדק חדרוף גו"ז, שעושה עבודתו בעין יפה, הרי נמשך כזו גם מלמעלה, שהקב"ה השומט כל הארץ מוציא לאור את המשפט צדק, שפ"ד הן נגאלין, ע"י משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויולכנו וימלאנו קוממיות לארצנו, במהרה בימינו ממש.

24) ט"ע חתכב. 25) סנהדרין לז, טע"א (במשנה).
 26) ברכות ה', רע"א. אזה"ת שם ע' חתכב. 27) פכ"ס (לז, א ואילן). 28) ראה מוסף מז, א. סנהדרין קז, ב. 29) ב"ק קיז, א. ע"ז ית, א. 30) עה"פ ואחוזן ו, ה. 31) פלשתון סז, כ.

תגמת הת' בלתי מוגה

ערה"פ³⁴ פנים בפנים דבר הוי' עמכם, דכשעה מ"ח נמשך לכאור"א מישראל בהי' בבחי' הפנים שלהם, וכמ"ש אוני הוי' אלוקי, דשם הוי' נעשה כהן וחיותו של כאור"א מישראל, ולכן יש בהי' שם הוי' בכאור"א (כמבואר פרטי הביאור בזה בלקו"ת שם, וגם באגרת החשובה³⁵). וזהו ג"כ מה שיש בכל אחד ד' הענינים דראי' שמיעה ריח ודיבור, שהם כנגד ד' האותיות דשם הוי'. והענין הרי הוא דחוש הראי' ענינו הוא קירוב, כי בראיית הדבר הרי הוא כולל ענין הדבר. לפי שהראי' היא מקרוב. משא"כ שמיעה היא מרחוק, ולפיכך הרי הוא תופס את הפרטים. ושומע פרט אחר פרט וכו'. וזהו ענין י"ה שבפס' האדם, ראי' ושמיעה, שבחיות הנפש הו"ע חכמה ובינה.

והאותיות ו"ה הם המדות כו'. וכמבואר בכ"מ, שהתחבונות וכו' (ברוממות האל ובהפלות האדם וכו' 10) היא בחי' י"ה, שעז"נ³⁶ הנסתרות לה' אלוקינו גו', ואח"כ היא עבודה המדות, שעז"נ³⁷ והנגלות לנו ולבנינו, ו"ה נגלות. וכפוטיות יותר הנה המדות אהבה ויראה ה' הנסתרות, והנגלות היא העבודה הנגלה נמצות³⁸, קול דדבור, בחי' ו"ה. וזהו ענין ל' החושים דריח ודיבור, דריח הוא בחי' מקיף, כמאמר ריחות היו, היינו שאינו העצם, אבל מ"מ הי"ז מגיע אל עצם הנפש. שהרי ע"י הריח דוקא מתעורר משינתו ואפילו מהתעלפות ר"ל. ודיבור הוא השפעה פנימית ועצמית, כלשון המשנה³⁹ ראה מדברת, וכמ"ש נפשי יצאה בדבור, ועד"ז הוא באכילה, שנוכח העצם, אבל מ"מ ההתעוררות היא ע"י הריח דוקא כנ"ל, ובעבודה הם ב' הענינים דחיה ומצוות. ויש בכל בחי' (דראי' ששפיעה ריח ודיבור) רצוא ושוב, כמבואר באזה"ת שם, ולכן נקראות כפולות, שמקבילים מנחי' שבע כפולות רצוא ושוב.

8) ושפטו את העם משפט צדק, הנה לפירוש הש"ר, דשעירין הם כל אברי הגוף, צ"ל דמ"ש אח"כ ושפטו את העם קאי על העבודה -

14) ואחוזן ה, ד. 15) יתור שם, ב. 16) פ"ד.
 17) לקו"ת ראה כט, א ואילן. 18) רמ"א אור"ח מצ"ח ס"א.
 שו"ע אדה"ז שם. 19) נצבים כס' כה. 20) חקו"ז ת"י (כה, ב), הונא בלקו"ת שם. 21) שהש"ר פ"א, ג (בתחלתה).
 22) מחובות יג, א. 23) שה"ש ה', ו.

תגמת הת' בלתי מוגה